מניפת הנעורים

סיפור יפני

בכפר יפני קרה שאיכר צעיר התאהב בבת דייג. הבחורה היפה גם היא אהבה את הצעיר. ימים ולילות הם חשבו רק זה על זו, ופעם, כשנפגשו, אמר הצעיר "מחר אשלח שדכנים עם מתנות לאבא שלך."
הנערה מאושרת רצה הביתה, אך שם ציפתה לה הפתעה עצובה. אצל אבא ישב חנווני זקן שבא לקבל את החוב שצברו אצלו.
"אם לא תשלם לי את הכסף תוך יום, אתלונן עליך ותוכנס לכלא."
"רחם עלי, לפחות תחוס על בת שלי" ביקש הדייג העני.
"טוב. אוותר לך, אבל רק בתנאי אחד" אמר החנווני "תוך יום בתך צריכה להתחתן אתי."
ובמילים האלה קם החנווני ועזב.

למחרת, כשחברי האיכר הצעיר באו עם המתנות לדייג, כדי לבקש את ידה של בתו, אמרו להם

שהבת תהיה לאישה של החנווני הזקן.
כשנודע זאת לאיכר הצעיר הוא רץ אל הדייג "אני אוהב את בתך יותר מכל דבר בעולם. תן לי אותה לאישה, היא תחיה אצל באושר."
"האם תוכל לשלם לחנווני את החוב שלי? אין מה

לעשות. זה הגורל."
התרגש והתעצב מאוד הצעיר ועוד באותו היום עזב את הכפר.

הוא הלך יום שלם. כשירד לילה מצא את עצמו ביער. הוא חיפש חלול גדול בעץ זקן, נכנס פנימה ונרדם.
אבל רעש מוזר העיר אותו מהר מאוד. הוא הציץ מהחלול וראה שד מעופף שהחזיק באיש זקן כלשהו. השד נחת ליד עץ אלון סמוך, קשר היטב את הזקן לעץ ואמר "עכשיו אני רוצה לישון ובבוקר, כשאתעורר, אוכל אתך!"
והשד נשכב על הארץ ומיד נרדם חזק.
הצעיר ראה שהזקן מנסה להשתחרר מהקשירה, אך לא מצליח. לכן יצא מהחלול, ניגש בזהירות והתיר את החבלים.
הזקן המשוחרר השתחווה לצעיר ואמר "הצלת את חיי ואני רוצה לתגמל אותך." הוא הוציא מכיסו מניפה והתחיל להניף אותה סביבו. תוך דקות אחדות לפני האיכר הצעיר אמד איש גדול וחזק.
"אני נותן לך את המניפה הזו, היא מניפת נעורים. אם אדם זקן יניף אותה סביבו חמש פעמים, גילו יפחת בחצי."
ובמילים אלה האיש נעלם מעיני הצעיר המופתע.
הבחור הביט על המניפה וחשב "בכל בית שבכפר שלנו חיים זקנים חלשים. מניפה כזו יכולה להביא

להם אושר רב." והתחיל לחזור לכפר. שם ראה שסביב ביתו של החנווני הזקן מתאסף קהל.
"היום החנווני הזקן מתחתן עם בת הדייג" אמר לו מישהו "הוא ויתר לאבא שלה על החוב. בוא, חבר, נלך לחתונה."
כשהאיכר הצעיר נכנס לביתו של החנווני, כל

האורחים היו כבר שם וחיכו לכלה. הצעיר התיישב לא רחוק מהחנווני וחיכה גם הוא.
תוך זמן קצר נשמעו קולות שמחים. הנה הכלה הגיעה.
הנערה העצובה ישבה מול החתן ואז ראתה את האהוב שלה. החנווני הרגיש שהיא כלל לא מביטה עליו, התרגז ואמר לאיכר הצעיר "לך מכאן! לא הזמנתי אתך לחתונה!"
הצעיר השתחווה לו וענה "כדי לגרום אושר לאהובתי אוותר על הכל. הנה לך מניפת נעורים. תניף אותה חמש פעמים, תיעשה צעיר למחצית גילך."
החנווני חטף את המניפה מידיו של הצעיר והתחיל להניף אותה. כשהניף בפעם החמישית, הפך מזקן תשוש לאיש מבוגר וחזק.
כשהחנווני נעשה צעיר בחצי, האיכר הצעיר ביקש שיחזיר את המניפה. "בכפר שלנו רבים הזקנים. מהיום הם יוכלו להיות צעירים יותר" אמר.
אך החנווני דחף אותו הצדה וקרא "לא מספיק לי להיות בן ארבעים! אני רוצה להיות צעיר כמוך!"

והניף את המניפה בפעם השישית.
ואז ראו כולם אך החנווני הופך תוך רגע לתינוק קטן.
"הי, חתן" התחילו לצחוק האורחים "הכל יפה, אבל לא אישה נחוצה לך עכשיו, אלא אומנת!"
האיכר הצעיר ניגש עכשיו לאבא של הכלה,
השתחווה לו, מסר לידיו את המניפה ואמר "הנה מתנת השידוך שלי."
"אין בעולם דבר יקר יותר מגיל צעיר" ענה אבא של הנערה וקיבל את המתנה.
למחרת כל הכפר חגג את חתונת האיכר הצעיר עם בת הדייג. רק החנווני לא יכול היה לבוא. ולא פלא - הוא עדיין עוד לא למד ללכת. הוא שכב בביתו בחיתולים!
האיכר הצעיר ובת הדייג חיים עד היום באהבה ושלום. בכפר שלהם אף אחד לא מזדקן, כולם צעירים ובריאים.